

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/83/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712213024
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712213024.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovéj a Mgr. Ivana Kubínyiho vo veci starostlivosti o maloletú I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny B. Z., dieťa rodičov: W. G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Z., M. XX/XX, t.č. W. O. XXX/XX-XX, B. Z., právne zastúpenej W. O. N., F. v B. Z., M. XX/XX a W. W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., H. XXX/XX, právne zastúpeného V. O. O., F. v B., I. M. XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 5. marca 2013, č.k. 7P/123/2013-70, v spojení s opravným uznesením zo dňa 16. mája 2013, č.k. 7P/123/2012-84, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh matky o zvýšenie výživného, ako aj návrh otca na zníženie výživného. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že po prerušení spolužitia rodičov, títo uzavreli dohodu, ktorú súd schválil rozsudkom zo dňa 16.02.2012, č.k. 4P/43/2011-308, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.02.2012, podľa ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť výživné po 100 Eur mesačne od 01.03.2012 tak, že výživné vo výške 80 Eur mesačne bude poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a výživné vo výške 20 Eur bude poukazovať na osobný účet maloletej, ktorý v jej prospech zriadi matka. Súčasťou uvedenej dohody bol aj styk otca s maloletou. V čase schvaľovania dohody súd vychádzal zo skutočnosti, že maloletá je v predškolskom veku, navštevuje materskú školu, pričom obaja rodičia okrem nej inú vyživovaciu povinnosť nemajú. Matka bola v tom čase nezamestnaná, evidovaná na ÚPSVaR B. Z. ako uchádzačka o zamestnanie, pričom jej jediným zdrojom príjmu bol zárobok vo výške 90 Eur mesačne, ktorý poberala od F. vzdelávania v B. Z., kde pracovala na základe dohody o vykonaní práce. Otec bol zamestnaný ako učiteľ, s príjmom 557 Eur netto mesačne. Konštatoval, že v súčasnej dobe rodičia maloletej okrem nej žiadnu inú vyživovaciu povinnosť nemajú, matka je naďalej nezamestnaná, evidovaná na ÚPSVaR B. Z. ako uchádzačka o zamestnanie, pričom podporu v nezamestnanosti, ani dávky v hmotnej núdzi nepoberá. Na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 28.03.2012 pracovala ako lektorka jazyka anglického u W. E. v B. Z., a to do 31.12.2012, keďže k uvedenému dňu uzavrela so svojim zamestnávateľom dohodu o rozviazaní dohody o vykonaní práce. S maloletou býva u svojich rodičov, ktorým na vedenie spoločnej domácnosti mesačne prispieva sumou 50 Eur. Maloletá naďalej navštevuje materskú školu, pričom od 01.09.2013 nastúpi do 1. ročníka základnej školy. Otec je naďalej zamestnaný ako učiteľ, kde dosahuje priemerný mesačný zárobok 563 Eur. Obaja rodičia ako spoluvlastníci, každý v 1/2 odpredali 13.06.2012 spoločný byt v B. za kúpnu cenu 41.200 Eur s tým, že každému z nich pripadla kúpna cena vo výške 19.900 Eur. Z takto vykonaného dokazovania vyvodil záver, že v porovnaní s dobou určenia výživného nedošlo na strane maloletej I. ani na strane jej rodičov k takej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali novú úpravu výživného. Od posledného rozhodnutia uplynula doba jedného roka,

maloletá je naďalej v predškolskom veku, navštevuje materskú školu, a teda náklady na jej výživu sú porovnateľné s dobou určenia výživného. Otcovi vzrástol priemerný mesačný zárobok len nepatrne, a to o 6,15 Eur mesačne. Matka, tak, ako v čase určenia výživného, je nezamestnaná, evidovaná na ÚPSVaR B. Z. ako uchádzačka o zamestnanie, pričom ku dňu 01.01.2013 prestala mať príjem ako lektorka jazyka anglického, avšak táto skutočnosť nastala tým, že sama uzavrela dohodu o rozviazaní dohody o vykonaní práce.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie matka maloletej a navrhla jeho zmenu tak, že výživné na maloletú bude zvýšené na sumu 160 Eur mesačne. V odvolaní poukazovala na to, že hoci výživné bolo určené pred jedným rokom, zmenu pomerov nemožno paušálne merať na ročné alebo iné časové obdobie, lebo môže nastať aj v kratšom časovom období. Vývin každého dieťaťa je rôzny, preto samotné poukázanie na určenie výživného spreď roka, bez vysporiadania sa s predloženými dokladmi o potrebách a nákladoch na maloletú nepovažuje za správne. Súdu prvého stupňa vyčítala, že ukončenie jej činnosti rozviazaním dohody o vykonaní práce považoval za také, ktorým sa vlastným zavinením zbavila príjmu. Uviedla, že zamestnávateľ ju postavil pred hotovú vec, nemala na výber a ak by nepodpísala, tak by ukončil dohodu iným spôsobom. Vzhľadom na prijatú právnu úpravu o odvodoch odmeny za dohodu by ani mesačný príjem vo výške 50 Eur nebol v rovnakej výške, ale bol by nižší. Došlo by preto k zníženiu jej príjmu.

Na strane odporcu však došlo k zmene pomerov, čo súd vyhodnotil tak, že došlo k nepodstatnému nárastu priemerného zárobku. Otec dieťaťa uzavrel dohodu o zmene pracovnej zmluvy, na podklade ktorej došlo k zmene pracovného úväzku zo 100 % na 89,12 %. Rovnako súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil príjem účastníkov z predaja spoločného bytu, keď prihliadol na tvrdenie odporcu o tom, že tieto finančné prostriedky vrátil svojim rodičom, ktorí mu údajne na kúpu bytu požičali. Poukázala na výpoveď rodičov otca maloletého v inom konaní, kde uviedli, že pokiaľ svojmu synovi niečo dajú, nebudú žiadať vrátenie.

Otec maloletej navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedol, že došlo k zníženiu jeho pracovného úväzku u zamestnávateľa, a to v súvislosti s diskreditačnými listami, ktoré mu zasielala matka maloletej. Pokiaľ ide o príjem z odpredaja bytu, tak poukázal na to, že každý z rodičov maloletej býva u svojich rodičov, pričom pripadla každému z nich z odpredaja bytu rovnaká čiastka.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa postupoval pri rozhodovaní o návrhoch oboch rodičov na zmenu výživného dôsledne podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj cituje.

Ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť súdne rozhodnutia alebo dohody o výživnom v prípade, ak sa menia pomery. Výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase vydania súdneho rozhodnutia alebo uzavretia dohody o výživnom. Uplynutím času však môže nastať zmena ako na strane osoby oprávnenej na výživné, tak aj na strane osoby, ktorá je povinná výživné platiť. Súdnou praxou bolo ustálené, že musí sa jednať o podstatnú zmenu pomerov, ktorá ovplyvní výšku výživného. V tejto súvislosti možno súhlasiť s odvolaním matky, že zákon nestanovuje dĺžku doby, ktorá má nevyhnutne uplynúť od vydania predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, avšak pre vyhovieie návrhu na zvýšenie alebo zníženie výživného je nevyhnutné, aby počas tejto doby nastala podstatná okolnosť ako na strane dieťaťa, tak na strane niektorého z rodičov.

V prejednávanej veci je nepochybné, že naposledy bolo stanovené výživné na maloletú na základe rodičovskej dohody, ktorú súd schválil rozsudkom zo dňa 16.02.2012 (právoplatným 23.02.2012). Do

vydania napadnutého rozhodnutia tak uplynula doba jedného roka, počas ktorej nenastala podstatná zmena pomerov ako na strane maloletej, tak na strane jej rodičov, a to najmä otca, ako osoby povinnej výživné platiť.

Súd prvého stupňa konštatoval v súlade so skutočnosťou, že maloletá je naďalej dieťaťom v predškolskom veku a navštevuje materskú školu. Názor matky, uvádzaný v odvolaní o tom, že vývin každého dieťaťa je rôzny, je akceptovateľný, avšak v súvislosti so zmenou rozhodnutia o výživnom možno ako zmenu pomerov na strane dieťaťa úspešne uplatniť podľa súdnej praxe najmä zmenu typu zariadenia, ktoré dieťa navštevuje, prípadne nárast odôvodnených potrieb, v súvislosti s uplynutím dlhšieho obdobia, zmena zdravotného stavu, vyžadujúca si zvýšené náklady a pod.

V danom prípade, na strane maloletej, počas jedného roka, ktorý uplynul od poslednej úpravy výživného, žiadna takáto zmena nebola zistená.

Súd prvého stupňa vyvodil z vykonaných dôkazov správny záver aj o neexistencii podstatnej zmeny pomerov na strane rodičov maloletej. Otec maloletej, ako osoba, ktorá je povinná výživné platiť, naďalej pracuje v rovnakom pracovnom zaradení, s rovnakým príjmom. Matka je naďalej nezamestnaná a svojho príjmu vo výške 90 Eur mesačne, na základe dohody o vykonaní práce, sa zbavila dobrovoľne podpísaním dohody o ukončení výkonu takejto činnosti.

V čase od poslednej úpravy výživného rodičia maloletej odpredali byt, ktorý bol v ich spoluvlastníctve, každého v 1/2, v dôsledku čoho každému z nich pripadla 1/2 kúpnej ceny, a to po 19.900 Eur. Ohľadne použitia tejto sumy a najmä prípadného vrátenia, súd prvého stupňa nevykonával dôkazy, a preto jeho závery o nutnosti vrátiť pôžičku rodičom otca maloletej sú neopodstatnené, ale zároveň aj pre rozhodnutie o výživnom bezvýznamné.

Odvolací súd sa tak stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa o tom, že od vydania posledného rozhodnutia o výživnom na maloletú I., nenastala taká zmena pomerov, ako na strane maloletej, tak na strane jej rodičov, ktorá by odôvodňovala novú úpravu výživného, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.